

Externe

De ce trebuie să câștige Occidentul în Ucraina

Daniel Enache 23 ianuarie 2024

Un comentariu de Thomas Röper (Germania)

Dacă Occidentul condus de SUA va pierde în fața Rusiei în Ucraina, rolul SUA ca putere mondială de vârf va fi istorie. Pentru SUA, în Ucraina este vorba despre supraviețuirea sistemului său, care se bazează pe dominația și exploatarea lumii.

În ultimele zile au existat câteva declarații interesante la care merită să ne uităm mai atent, deoarece acestea explică de ce Occidentul condus de SUA nu își poate permite să piardă în Ucraina din punctul său de vedere.

Este vorba despre (noua) ordine mondială

George Robertson, secretarul general al NATO în perioada 1999-2003, în prezent membru al Camerei Lorzilor din Parlamentul britanic, a acordat un interviu pentru Daily Telegraph în care a declarat că Moscova, Beijingul și Teheranul vor determina ordinea mondială dacă Occidentul va permite ca Ucraina să piardă conflictul cu Rusia:

"Dacă ei pierd, pierdem și noi, pentru că atunci chinezii, rușii, iranienii și nord-coreenii vor scrie ordinea mondială. Și va fi extrem de neplăcut pentru nepoții mei să trăiască într-o astfel de lume"

Din perspectivă transatlantică, este o idee teribilă că alte țări în afară de SUA ar putea avea o influență asupra ordinii mondiale. Cu toate acestea, ea arată și de ce Occidentul este din ce în ce mai izolat pe plan internațional, întrucît restul lumii s-a săturat de mult timp să fie nevoită să trăiască după regulile stabilite de Occidentul condus de SUA.

Puteți crede că Rusia, China, Iranul și așa mai departe sunt regimuri malefice, dar toate acestea au un lucru în comun: nu dictează altor țări și popoare cum ar trebui să trăiască, ce „valori" grozave ar trebui să găsească sau ce sistem politic sau economic ar trebui să respecte. Prin urmare, perspectiva ca Rusia, China și alți oponenți ai Occidentului să determine viitoarea ordine mondială este o veste bună pentru majoritatea țărilor din lumea non-occidentală.

Robertson a mai spus în interviu că situația actuală este "aproape o confruntare a alianțelor", confirmând de facto teza rusă potrivit căreia Rusia nu se află în război cu Ucraina, ci cu Occidentul colectiv, adăugând: "Nu este un război cu

Ucraina, ci cu Occidentul colectiv: Țările din sudul global decid de ce parte sunt, dar nu par să realizeze că ceea ce se întâmplă le afectează și interesele”.

Da, simpatiile lor sunt în mod clar de partea Rusiei, chiar dacă multe dintre ele n-o declară încă în mod public de teama măsurilor punitive occidentale, cum ar fi sancțiunile. Dar puteți vedea clar fenomenul dacă vă amintiți, de exemplu, de summitul G20, un eșec uriaș pentru Occident.

Mai degrabă sfârșitul lumii decât sfârșitul dominației SUA?

Dl Robertson și-a exprimat îngrijorarea cu privire la lipsa de voință politică a actualilor lideri occidentali de a contracara eficient Rusia, China și aliații lor. El a spus că Marea Britanie, UE și SUA ar trebui să adopte planuri de ajutor multianual pentru Ucraina. Doar o astfel de determinare l-ar putea influența pe Putin, a spus el. Pentru a realiza acest lucru, trebuie depășită teama de escaladare:

”Există o anumită timiditate atât la Casa Albă, cât și la Downing Street și în alte capitale europene, ei nu doresc o escaladare. Nu poți să le dai arme cu rază lungă de acțiune, pentru că le-ar putea folosi pe teritoriul rusesc și atunci am avea al treilea război mondial. Așa că teama de escaladare reduce obiectivul pe care Ucraina trebuie să îl câștige.”

Robertson are 77 de ani, probabil că și-a trăit viața și nu se teme de un al treilea război mondial. Nepoții săi menționați mai sus, care se presupune că ar trăi prost într-o lume ne-dominată de SUA, nu par să însemne mare lucru pentru Robertson, întrucât menținerea dominației occidentale în lume este evident atât de importantă pentru el, încât este dispus să riște un al treilea război mondial. Sau cum altfel să înțelegem această declarație:

”După părerea mea, tot din punct de vedere psihologic, trebuie să insuflăm Înaltului Comandament rus ideea că ar putea escalada și provoca acest conflict. Pentru că un conflict cu NATO ar duce la o înfrângere rusă”.

Un conflict între Rusia și NATO ar duce la sfârșitul omenirii, nu la o înfrângere rusă. Dar se pare că, pentru unii șoimi occidentali, sfârșitul lumii este un rău mai

mic decât sfârșitul dominației mondiale a SUA.

Puterea corporațiilor este în pericol

Ministrul francez de externe, Stephane Sejournet, a acordat un interviu ziarului Le Parisien în care a declarat că, dacă Rusia va învinge Ucraina, va controla 30% din exporturile mondiale de cereale:

"Dacă Ucraina pierde, 30 la sută din exporturile mondiale de grâu vor cădea sub controlul Rusiei, iar cerealele franceze vor fi amenințate pe piețele mondiale. O victorie a Rusiei ar fi o dramă pentru fermierii noștri și ar duce la inflație și, posibil, la o problemă alimentară foarte gravă".

Iată un argument interesant, având în vedere că Occidentul este în curs de a îngreuna viața micilor fermieri și de a-i forța să își abandoneze fermele. Nu vorbim despre o formulare exagerată, deoarece în Țările de Jos manevra este pusă în aplicare în mod oficial. Profitorii vor fi câteva companii alimentare occidentale. Tocmai am scris un articol despre asta, iar Oxfam a publicat un raport care arată cât de repede câteva corporații occidentale preiau și monopolizează această piață și alte piețe mondiale.

Deci, în mod evident, ministrul francez de externe nu este îngrijorat de fermieri, ci de corporațiile occidentale. Și faptul că ar putea exista o problemă alimentară gravă dacă Rusia controlează 30% din exporturile globale de grâu este, de asemenea, un nonsens, întrucât Rusia își exportă grâul, devenind astfel disponibil pe piețe. Aceste declarații sunt panicarde, nu despre siguranța alimentară, ci despre puterea și profiturile companiilor alimentare occidentale, cărora Rusia le-ar sta în cale.

(Noua) ordine mondială

În Ucraina, Occidentul este preocupat de noua ordine mondială atât de mult lăudată, care va fi dominată de corporațiile occidentale, dacă Occidentul își va urma calea. Țări precum Rusia și China, dar și Iran, Venezuela și altele stau în calea NOM. Ele nu permit ca ONG-urile și corporațiile occidentale să le conducă

țările, ci doresc ca guvernele naționale să stabilească politica și nu marile corporații (occidentale).

Socialismul chinezesc permite tuturor să se îmbogățească, dar noii bogați trebuie să stea departe de politică. Rusia urmează aceeași linie – ceea ce Occidentul nu-i poate ierta lui Putin este faptul că, după ce a preluat funcția de președinte al Rusiei, a spart puterea oligarhilor ruși (loiali Occidentului).

Este motivul pentru care Occidentul condus de SUA a provocat războiul din Ucraina (a se vedea cronologia conflictului la sfârșitul acestui articol). Planul era să încolțească Rusia atât de tare încât să fie nevoită să intervină în Ucraina. Ulterior, economia rusă urma să fie distrusă cu ajutorul sancțiunilor care fuseseră deja întocmite în prealabil, ceea ce, la rândul său, ar fi dus la tulburări și la căderea guvernului rus. În cel mai optimist scenariu pentru Occident, Rusia însăși s-ar fi prăbușit ca stat, astfel încât noile state mici și sărace care au apărut din ea să poată fi excelent controlate.

Ar fi fost primul pas, urmat de China, care ar fi devenit, de asemenea, vulnerabilă fără aliatul său. În acest fel, Occidentul condus de SUA dorea să scoată din calea sa țările care se opuneau ambițiilor de putere globală ale SUA (reprezentate de corporațiile americane).

Însă planul nu a funcționat. Economia Rusiei este în creștere în ciuda sancțiunilor, iar Rusia are, de asemenea, avantajul militar în Ucraina. Și, pentru a înrăutăți situația, Sudul global simpatizează tot mai deschis cu Rusia.

Prin urmare, Ucraina are legătură cu (noua) ordine mondială, deoarece, dacă SUA vor să își păstreze rolul de conducător mondial, ale cărui dictaturi trebuie respectate de restul lumii de frica SUA, nu trebuie să piardă în fața Rusiei. Asta înseamnă, de asemenea, că Rusia are dreptate să se considere în război cu Occidentul colectiv.

Însă Ucraina nu poate câștiga, indiferent de câți bani și arme pompează Occidentul în țară. Iar Occidentul nu vrea să își trimită proprii soldați, pentru că asta ar însemna un război cu Rusia – adică un război nuclear pe care nimeni nu îl poate câștiga.

Prin urmare, SUA incendiază multe țări de la granițele Rusiei, cum ar fi Georgia, Kârgâzstan și Kazahstan, precum și Armenia și Moldova, care nu au graniță cu Rusia, dar sunt de importanță strategică.

Este dificil de spus ce se va întâmpla în continuare, dar un lucru este sigur: vremurile care vor urma vor deveni probabil și mai imprevizibile, deoarece există prea multe în joc pentru toți cei implicați. Rusia se luptă literalmente pentru supraviețuirea sa, iar SUA se luptă pentru supraviețuirea rolului său de conducător mondial, pe care este construit întregul său sistem politic și economic. Din această perspectivă, SUA luptă, de asemenea, pentru supraviețuire.

Cronologia escaladării

Așa cum am promis, vă voi arăta încă o dată cum s-a ajuns la escaladarea din Ucraina. Dacă preferați să vizionați acest lucru sub formă de videoclip, puteți găsi informațiile și pe Anti-Spiegel-TV.

Ultimul summit Normandia a avut loc la Paris la începutul lunii decembrie 2019. Ulterior, Zelensky s-a întors la Kiev și și-a anunțat oamenii în spatele ușilor închise că nu va pune în aplicare acordul de la Minsk. Toți cei implicați în Ucraina și-au dat seama că războiul cu Rusia a devenit inevitabil, iar Kievul a început pregătirile concrete. Șeful Consiliului de Securitate ucrainean, Alexei Danilov, a declarat deschis cum au stat lucrurile într-un interviu din august 2022, iar Zelensky a confirmat acum, în interviul din Spiegel.

Joe Biden a devenit președinte al SUA în ianuarie 2021. Spre deosebire de predecesorul său Trump, care nu dorea o escaladare în Ucraina, Biden i-a dat undă verde lui Zelensky. Zelensky a început apoi să ia măsuri drastice împotriva opoziției în februarie 2021, după care liderul celui mai mare partid de opoziție a fost plasat în arest la domiciliu, iar toate mijloacele de informare în masă ale opoziției au fost interzise.

În martie 2021, Zelensky a promulgat noua doctrină militară a Ucrainei, care stabilea un război cu Rusia cu scopul de a recuceri Crimeea prin forță și de a rezolva conflictul din Donbass prin forță.

La jumătatea lunii aprilie 2021, guvernul Biden a anunțat retragerea din Afganistan până pe 11 septembrie.

În aprilie și mai 2021, Ucraina a fost în pragul unui război cu Rusia, anulat de SUA. Motivul a fost acela că trupele americane se aflau încă în Afganistan și, prin urmare, erau vulnerabile. Sau că SUA nu puteau sprijini Ucraina atât de mult în timp ce erau încă legate în Afganistan.

La mijlocul lunii iunie 2021 a avut loc o întâlnire la nivel înalt între președinții Putin și Biden, dar nu a existat nicio apropiere.

În august 2021 a avut loc retragerea pripită a trupelor NATO și americane din Afganistan.

În timp ce Kievul a escaladat din nou situația din Donbass de la sfârșitul anului 2021, iar NATO și-a sporit prezența trupelor în Ucraina sub pretextul unor manevre și misiuni de antrenament, Germania și Franța au îngropat oficial Acordul de la Minsk în noiembrie 2021, deși nu au existat rapoarte despre asta în presa occidentală.

După cum Politico a raportat în octombrie 2022, sancțiunile împotriva Rusiei erau deja pregătite în cadrul discuțiilor dintre Washington și Bruxelles cel puțin din noiembrie 2021. Deci cu trei luni înainte de începerea intervenției Rusiei în Ucraina și chiar în momentul în care Berlinul și Parisul îngropau Acordul de la Minsk. Factorii de decizie de la Washington și Bruxelles (și probabil și de la Berlin și Paris) și-au dat seama în mod evident că blocarea Acordului de la Minsk ar duce la război în Ucraina, de aceea au pregătit în paralel sancțiunile corespunzătoare. Afganistanul era de domeniul trecutului, lăsând mâinile libere ale SUA pentru un nou conflict.

În decembrie 2021, Rusia a cerut în cele din urmă SUA și NATO garanții reciproce de securitate și retragerea trupelor NATO din Ucraina și a declarat că va fi nevoită să răspundă „militar" dacă vor fi refuzate garanțiile reciproce de securitate. Acest lucru a arătat clar că Rusia va răspunde militar la orice eforturi suplimentare de a atrage Ucraina în NATO. A fost momentul în care toți politicienii responsabili și-au dat seama că un refuz de a negocia cu Rusia ar duce la război în Ucraina. Războiul și toată mizeria ar fi putut fi prevenite dacă SUA ar fi fost pregătite să accepte și să garanteze statutul de neutralitate al Ucrainei în mod permanent.

Pe 8 ianuarie 2022, Scott Miller a fost numit ambasador al SUA în Elveția. Într-un interviu din noiembrie 2022, el a declarat deschis că SUA deținea „informații despre invazie" și că le-a arătat guvernului elvețian imediat, la începutul lunii

ianuarie 2022. Întrucât discuțiile dintre Rusia și SUA (cu privire la chestiunea dacă vor avea loc negocieri privind garanțiile reciproce de securitate cerute de Rusia) erau încă în curs de desfășurare la acel moment, declarația lui Miller dovedește că SUA hotărâseră deja să nu intre în negocieri și erau pe deplin conștiente de consecințe – și anume intervenția rusă în Ucraina. De asemenea, Miller a confirmat indirect raportul Politico potrivit căruia sancțiunile fuseseră elaborate cu luni de zile înainte, lucru pe care cancelarul Scholz și alți politicieni occidentali l-au confirmat ulterior, când au declarat că sancțiunile împotriva Rusiei au fost ”pregătite cu mult timp înainte”.

La sfârșitul lunii ianuarie 2022, în SUA a fost introdusă Legea de împrumut pentru Ucraina, despre care s-a scris atunci când a fost înaintată Congresului:

”Acest proiect de lege derogă temporar de la anumite cerințe legate de autoritatea președintelui de a împrumuta sau închiria echipamente de apărare, dacă echipamentele de apărare sunt destinate guvernului Ucrainei și sunt necesare pentru a proteja populația civilă din Ucraina de invazia militară rusă”

Gestul confirmă încă o dată că SUA se pregătea deja de război în timp ce discuta oficial cu Rusia despre posibile negocieri privind garanțiile reciproce de securitate, deoarece proiectul de lege pentru sprijinirea Ucrainei împotriva ”invaziei militare rusești” a fost introdus în Congres cu o lună înainte de intervenția rusă.

Aproape simultan cu depunerea proiectului de lege, SUA și NATO au respins negocierile privind garanțiile reciproce de securitate propuse de Rusia la sfârșitul lunii ianuarie 2022.

Pe 19 februarie 2022, la Conferința de Securitate de la München, Zelensky a amenințat că va înarma Ucraina cu arme nucleare, în aplauzele publicului occidental de rang înalt. Afirmația însemna că intervenția rusă nu mai putea fi împiedicată. Faptul că Ucraina, care se pregătise în mod deschis pentru război împotriva Rusiei în doctrina sa militară, se putea înarma și cu arme nucleare cu sprijinul Occidentului, reprezenta o amenințare inacceptabilă la adresa securității Rusiei.

Pe 21 februarie 2022, Putin a recunoscut republicile din Donbass și a încheiat acorduri de asistență reciprocă cu acestea. În discursul său, Putin a avertizat clar Kievul cu privire la consecințele unei noi escaladări. Cu toate acestea, Kievul

a intensificat apoi, în mod demonstrativ, bombardarea obiectivelor civile din Donbass, încă o dată.

Pe 24 februarie 2022, Putin a anunțat, într-un alt discurs, începerea operațiunii militare ruse în Ucraina.

Pe 29 martie 2022, au avut loc negocieri între Kiev și Moscova cu privire la o încetare a focului. Kievul însuși a propus recunoașterea Crimeei ca fiind rusească și găsirea unei soluții negociate pentru Donbass. În plus, Kievul a promis că nu va mai staționa trupe străine în țara sa și că nu va deveni membru NATO. Însă aderarea Ucrainei la UE era posibilă. În plus, Rusia a declarat că își va retrage trupele din regiunea Kievului în semn de bunăvoință, ceea ce presa occidentală a reinterpretat imediat ca o înfrângere militară, deși retragerea rusă a avut loc fără ostilități.

Pe 3 aprilie 2022 au apărut informații despre presupuse masacre comise de armata rusă în Buda, care s-au dovedit rapid a fi o operațiune sub steag fals. Operațiunea a fost catalogată drept o „crimă" rusă și a fost mediatizată pe scară largă, în timp ce posibila înțelegere negociată la care se ajunsese cu doar câteva zile înainte a dispărut din mass-media.

De asemenea, Regatul Unit nu a abordat soluția negociată la care se ajunsese, promițând în schimb Ucrainei, pe 8 aprilie 2022, un ajutor militar de 100 de milioane de lire sterline pentru a continua lupta împotriva Rusiei. Ceea ce, la momentul respectiv, era unul dintre cele mai mari pachete de ajutor de până atunci.

O zi mai târziu, pe 9 aprilie 2022, premierul britanic Johnson s-a deplasat la Kiev și a discutat cu Zelensky, care a retras oferta ucraineană de pace și a anunțat în schimb că decizia va trebui luată pe câmpul de luptă.

Pe 30 septembrie 2022, președintele ucrainean Zelensky a emis un decret prin care negocierile cu o Rusie condusă de Putin erau excluse.

Tags: Thomas Röper

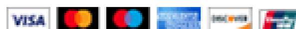

Cum puteți sprijini proiectul Patrioților

Platforma Opozitia.net depinde exclusiv de donațiile Patrioților. Ea va exista cât timp VOI veți considera că are sens să existe. Fiecare donație, cât de mică, ne aduce mai aproape de Libertatea de altădată. Ne ajută să avem o voce din ce în ce mai puternică. Ne ajută să rezistăm în fața ofensivei nemaintâlnite din partea Globaliștilor fără niciun Dumnezeu.

Donează prin PayPal

Donate

Donează prin Transfer Bancar:

Conturi ING BANK
RO70INGB0000999906930786 (RON)
RO65INGB0000999911989038 (EUR - SWIFT INGBROBU)

Donează prin Revolut

Tel: 0791.287.318 --- @adrian6j60

Constantin
acum o săptămână

Bure Bista, ești într-o grava și nepermisa eroare.

Răspunde

Bure Bista

acum o săptămână

Articolul pleacă de la o premiza evident falsă. Citez: „puteți crede că Rusia, China, Iranul și așa mai departe sunt regimuri malefice, dar toate acestea au un lucru în comun: nu dictează altor țări și popoare cum ar trebui să trăiască, ce „valori" grozave ar trebui să găsească sau ce sistem politic sau economic ar trebui să respecte." Exact asta fac țările enumerate (Rusia, Iranul, Coreea de Nord) : amenință sau chiar invadează vecinii (Rusia-Ucraina, China-Taiwan, Coreea de Nord -Coreea de Sud), influențează alegeri în țările învecinate (Rusia – toate statele foste URSS, Iran – Liban, Yemen, Palestina etc). Exemplu tipic de manipulare: amestec de jumătăți de adevăr cu minciuni. Felicitări pentru efort

Răspunde

Lasă un răspuns

Adresa ta de email nu va fi publicată.

Câmpurile obligatorii sunt marcate cu *

Comentariu*

Nume **

Email **

Site web

Salvează-mi numele, emailul și site-ul web în acest navigator pentru data viitoare când o să comentez.

Publică comentariul

Cele mai noi articole

Poveste cu final așteptat la Consiliul European

Adrian Onciu / 2 februarie 2024

Citiți mai mult

Spectacol cu bani, arme și tractoare la Bruxelles

Adrian Onciu / 1 februarie 2024

Citiți mai mult

Poate națiunea ”A” să atace națiunea ”B”, dacă ”B” furnizează arme folosite pentru a ataca națiunea ”A”?

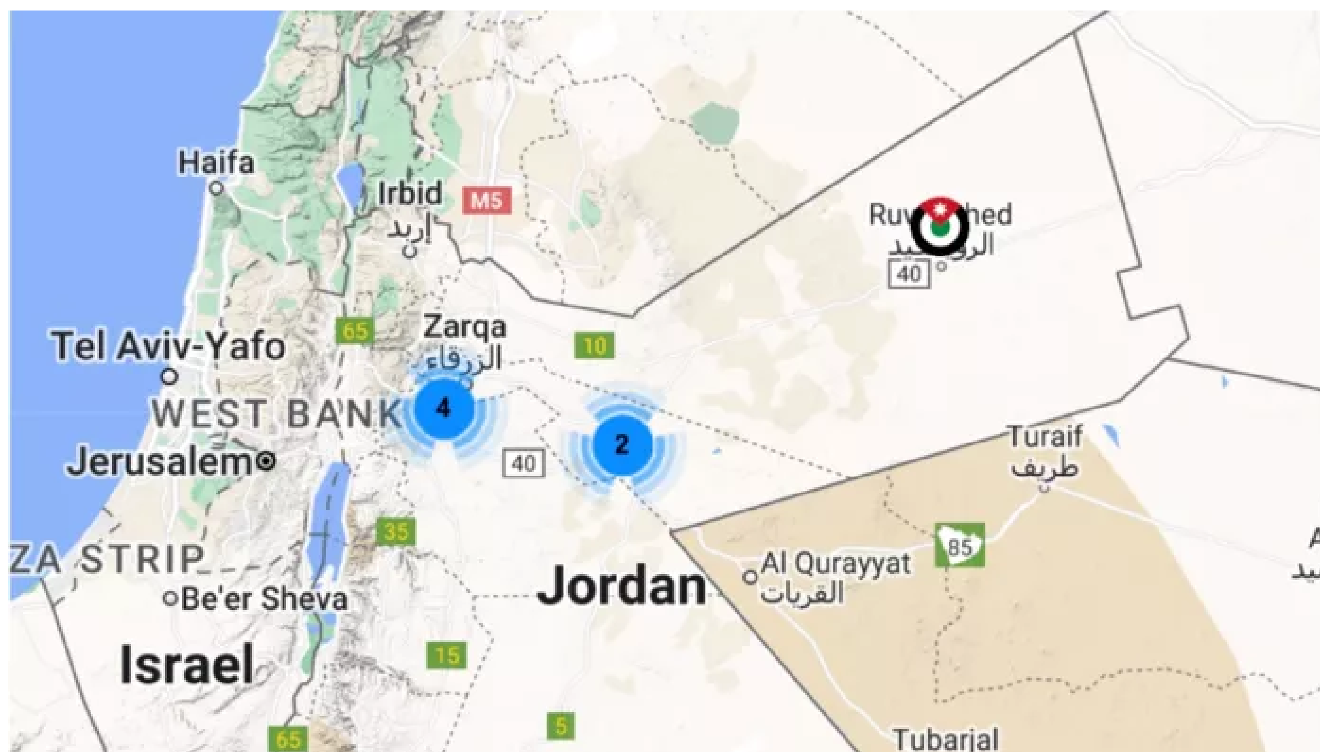
Larry Johnson / 1 februarie 2024

Hellvig, Ciolacu și Operațiunea ”Trădătorii”

Adrian Onciu / 31 ianuarie 2024

Citiți mai mult

Semne de întrebare despre atacul din Iordania

Larry Johnson / 31 ianuarie 2024

Citiți mai mult

Forumul Economic Mondial – von der Leyen și Milei arată calea

Daniel Enache / 30 ianuarie 2024

Citiți mai mult

Link-uri utile

Contact

Ne gasesti pe